sedda ühtlase hoidmiseks patto wasto on känanud; sest et palle higgi, mis trui tõ kallal mahha langeb, paljo kurjaid möttid ja pimmedusse teggusid laiale aiab. — Teine luggu on parrago Jummal siis, kui mees lakkumisse ja prassimisse läbbi maia warrandust ärraraiskab, ja kui holeto ja laisk naene ei wiitsi mitte, targaste hoida sedda, mis pissut näitab, egga ei oska mitte, perre tööd targaste toimetada. Seäl maias keik asjad lähwad rüppakülle: leiwakorw on allati tühhi. Kui siis Jummala wits weel senna jure tulleb, haigusse ehk mu äppardusse läbbi, siis ühtegi ei joua selle maia langemisse wasto seista. Nartsakad lapsed sawad kerjamisse peäle wälja sadetud, ja lähwad hulkumisse ja laiskusse läbbi hukka: wanna rahwas sawad lakkujaks, petjaks ja wargaks. Sepärrast, oh armad, ärge olge tuimad selle wasto, mis kolmas ja neljas leiwakorw teile hüab: „Palluge Jummalat ja tehke tööd!"

5. Halle meel ja hallastus häddaliste wasto on wies leiwakorw, mis peäl Jummala önnistaminne rohkeste käib, ja mis otse se pärrast ei ellades mitte tühjaks ei lähhä. Önnisteggia saab ka selle halledusse polest mönnusaks öppetuseks. Kui neid nelli tuhhat rahwast kous olid, ja neil ep olnud ühtegi süa, kutsus Jesus ommad jüngrid ennese jure ja ütles: „Mul on wägga halle meel se rahwa peäle; sest nemmad on kolm päwa minno jures olnud, ja neil ep olle middagi süa. Kui lassen neid koio miñna sömata, siis nörguwad ärra tee peäl"; sest monned neist olid kaugelt tulnud. — Ja teate kül, mis se waeste armastaja omma halleda melega ja omma jummalikko hallastusse läbbi seäl kohhal korda satis. Oh armsad maapiddajad, wötke teiegi üht Laatsarust lahkeste wasto, sest et helde taewane Isa se on, kes tedda teie ukse pole sadab selle nouga, et isseenneste pärrast arro möttalsite,